

**Johanna Wesselina Tammenga,
1864-1952**
Kleindochter van Henderijkus
Tammenga, dochter van Jacob
Rentjes, moeder van Mientje, oma
van Anne, overgrootmoeder van
Karin.

Albertus Loor, 1847-1931
Zoon van Gart Jan Loor en
Frederika Dobbenberg, vader
van Hendrikus, opa van Anne en
overgrootvader van Karin.

**Willem Anthonie van Brussel,
1863-1927**
Man van Johanna Wesselina,
vader van Mientje, opa van Anne,
overgrootvader van Karin.

Deze drie portretten zijn uitsnedes van een groepsfoto die is genomen bij de herdenking van 75 jaar boerenkolonisatie op 21 juni 1920. Van Karins vier overgrootouders ontbreekt alleen Steyntyje Rijdsdijk, de vrouw van Albertus Loor. Zij was toen al overleden.

H 710 II

W. Lam., 1 Sept. 1848

Wd BR 51

an den H. Tammenga
 Voorzitter.

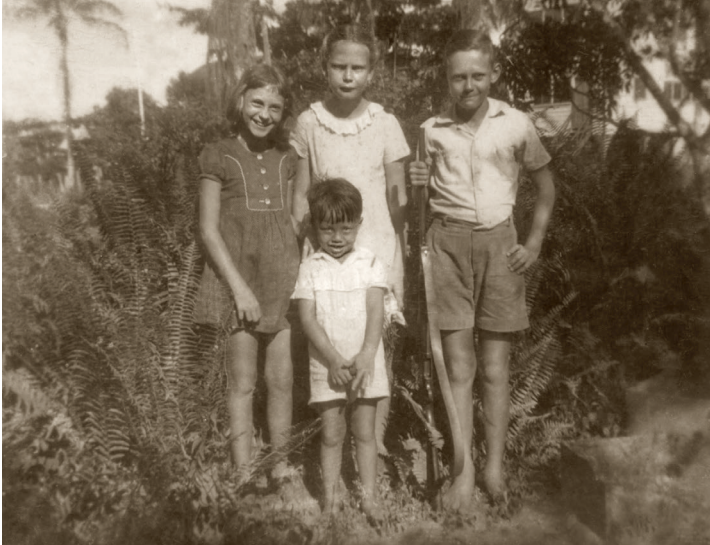
Mijn en Vriend!

Ingevolge afspraak zende Uitt. tevens de beide deden Landbouw en de Kolonie Suriname (aanmerking 2 kaarten) Bijdrage over de uitbreiding des Surinaamsche Almanak voor 1831. - en landstkt. stellingen van de laatste jaargangen bij.

Bij uw ophanden zoudt verkiest naar het voere vasten van de golven en onbedenkige Oceaan het evenbeeld te en de verworvenheid en volharding los. Blijft wat ge zijt, werkzaam en opgevoerd tot verrijken van ziel en lichaam, en uit liefde voor Uwen Schepster en geleiden, uw geloof en vertrouwen in Hem, zult ge wel over al in Gods schoone schepping verkeerdt vinden, want „God zag dat het goed was“ zegt Mozes, en zal de vermaande kortzigtige mensch, het naar zijne wijze van beschouwen anders nuemen, omdat zijne dikwerf verkeerde wonsken niet vervuld worden, en omdat het groote geheel niet aan het individuele ideale belang kan worden ongeoefend? Zal hij in zegenpraak met God zeggen het is niet goed de wereld is boos, omdat hij misfchien selve niet goed en boos is? - ja! het is goed en al wat God geeft is goed! en in dat geloof en in dat vertrouwen zult ge uren met blijmoedigheid berandelen en u al tijd en oeral wel bevinden, ook dan wanneer het lichaam lijdt!

Leest op de menkende golven der lichtende zee of in de statige bosphen onder den helderen hemel van Suriname God in zijne schepping vertoelijken en zijn schrift dat hij zelf in het oneindige k. Leene der vurige insecten der wateren of in het oneindig groote der wereldballen aan het blitspanel, met vlamme schrijft schreef, kennen en verstaan. - luistert niet

De brief van Marten Douwes Teenstra aan Henderikus
 Tammenga, 1 september 1848.

V.l.n.r. Anne, haar zus Ilse en broer Henk. Voor hen staat Raymond Woei, een buurjongetje. De foto is bij Mientje op het erf genomen, vermoedelijk in 1945. Het gebouw rechts op de achtergrond, tussen de bomen, is de Tammengaschool.

Mientje voor het hek van haar huis, vermoedelijk in 1951, kort na het overlijden van haar man, Hendrikus.

Feest op de Tammengaschool (1949), want de directeur is jarig. Op de tweede rij van boven, links, staat Anne Marie.

Anne en Frank in Volendam, waarschijnlijk in 1964.
'We hadden allebei vakantie en we gingen een dagje in Volendam kijken. En toen moesten we natuurlijk op de foto in klederdracht.'

Mientje en v.l.n.r. Ilse, André, Mientje, Anne en Henk, september 1956. André ging naar Holland om te studeren, en de rest bracht hem naar de boot. Achter Ilse's tas duikt stomtoevallig het hoofd van Karins vader Frank op. Hij was bevriend met André en ging mee om hem uit te zwaaien.

Anne op de fiets, 1954, op het erf van Mientje. 'Ik was zo trots op die fiets!' De sticker op de as van het wiel was een soort ken-teken. Als je die niet had, kreeg je een bekeuring.

Mientje, op een pasfoto die vermoedelijk is gemaakt toen ze in 1978 naar Nederland kwam en een nieuw paspoort nodig had.

Hendrikus Loor. Deze foto is een uitsnede van een familiefoto die werd gemaakt op Mientjes vijftigste verjaardag: 2 juni 1949.

De Hendrikus Loorweg, gezien vanaf het balkon van Annes broer André. Het huis rechts is van broer Henk, die overleed in 1990. Het pand met het rode dak is een school en staat op het land dat vroeger van Anne en Frank was.

Karin voor de eerste keer in Suriname, op schoot bij oma Mientje, ter gelegenheid van haar tachtigste verjaardag: juni 1979.

Karin en haar broers, Glenn (links) en Albert (rechts), begin jaren tachtig.